

Sygn. akt VI Gz 122/16

POSTANOWIENIE

Dnia 06 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 06 lipca 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko Sanatorium (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w T.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 06 czerwca 2016r., sygn. akt V GNC 3054/15

postanawia

1. zwrócić pełnomocnikowi pozwanego odpowiedź na zażalenie,
2. uchylić zaskarżone postanowienie

Jerzy P. Naworski

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 30 listopada 2015 r. wskazując, że odpis nakazu został doręczony pozwanemu w dniu 18 grudnia 2015 r. przez awizo, a zatem termin do jego wniesienia upłynął w dniu 02 stycznia 2016 r. Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia w dniu 11 lutego 2016 r. Wniosek o przywrócenie terminu został zwrócony zarządzeniem z dnia 06 czerwca 2016 r., a tym samym sprzeciw był spóźniony i jako taki odrzucony na podstawie art. 504 § 1 k.p.c. (k. 195).

Pozwany w zażaleniu na to postanowienie wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania zażaleniowego. Według skarżącego nie było podstaw do zarządzenia zwrotu wniosku o przywrócenia terminu do złożenia sprzeciwu, gdyż wezwanie do uzupełnienia braku formalnego wniosku nie było precyzyjne, nie wskazywało bowiem, że w części dotyczącej zakresu zaskarżenia nakazu konieczne było dołączenie odpisu. W tej sytuacji Sąd powinien ponownie wezwać do uzupełnienia braku formalnego pisma przez dołączenie jego odpisu. Niezależnie od tego skarżący wskazał, że już w piśmie z dnia 11 lutego wskazał, że wnosi o oddalenie powództwa w całości, co oznaczało zaskarżenie nakazu zapłaty w całości. W związku z tym wniósł o zbadanie przez Sąd odwoławczy poprawności tego zarządzenia (k. 200-204).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pełnomocnik powoda, będący adwokatem, złożył odpowiedź na zażalenie wskazując, że załącznik do pisma stanowi dowód doręczenia odpisu zażalenia pełnomocnikowi pozwanego (k. 111). Do tego pisma nie został jednak dołączony dowód jego wysłania pełnomocnikowi pozwanego przesyłką poleconą, co narusza art. 132 § 1 zd. 2 k.p.c. i nakazuje zwrot odpowiedzi na zażalenie stosownie do art. 132 § 1 zd. 3 k.p.c.

Zgodnie z art. 380 k.p.c., sąd drugiej instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Niewątpliwie należy do nich także zarządzenie o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu, na które nie służy zażalenie.

Skarżący kwestionuje zarządzenie z dnia 06 czerwca 2016 r. o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu do wniesieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty podkreślając, że było ono nieprecyzyjne, gdyż nie informowało o konieczności złożenia oświadczenia, czy skarży nakaz w całości, czy w części w dwóch egzemplarzach. Żalący się w piśmie procesowym z dnia 28 kwietnia 2016 r. wprawdzie stwierdził, że skarży nakaz w całości, ale pismo to zostało złożone w jednym egzemplarzu (k. 176-176, s. 2).

Zastrzeżenia budzi stanowisko skarżącego, zgodnie z którym w zarządzeniu wzywającym do uzupełnienia braku formalnego pisma procesowego na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. przewodniczący lub sąd ma obowiązek wskazywania profesjonalnemu pełnomocnikowi na konieczność dołączenia do pisma, stanowiącego uzupełnienie braku formalnego, jego odpisu i odpisów załączników dla doręczenia ich drugiej stronie, skoro taki obowiązek wynika z art. 128 § 1 k.p.c.

Rację ma jednak skarżący, że w rozpoznawanej sprawie wezwanie pełnomocnika do wskazania, czy skarży nakaz w całości, czy w części było zbędne, gdyż już w piśmie procesowym zawierającym wniosek o przywrócenie terminu wnosił o oddalenie powództwa w całości (k. 87). Nie ma wątpliwości co do tego, że wniosek tej treści spełnia wynikające z art. 503 § 1 zd. 2 k.p.c. określenie zakresu zaskarżenia nakazu zapłaty. Odmienny pogląd, równoznaczny z czczym formalizmem, nie może być aprobowany.

W związku z tym nie było podstaw do zarządzenia zwrotu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, a tym samym do odrzucenia z tego względu sprzeciwu. W tej sytuacji i skoro Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy zaskarżane postanowienie należało uchylić i przekazać sprawę o przywrócenie terminu do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu (art. 386 § 4 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.).

Jerzy P. Naworski

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska

Zażalenie nie służy

(...)

(...)

(...)

-(...),

- (...)

(...)

(...)